

Ils sont leurs propres juges

Par David A. Bednar
du Collège des douze apôtres

Вони є своїми власними суддями

Старійшина Девід А. Беднар
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Conférence générale d'octobre 2025

Si nous avons exercé notre foi en Jésus-Christ, contracté et respecté des alliances avec Dieu et nous sommes repentis de nos péchés, alors la barre du jugement sera agréable.

À la fin du Livre de Mormon, Moroni nous adresse des invitations édifiantes : « venez au Christ », « soyez rendus parfaits en lui », « refusez toute impiété » et « aimez Dieu de tout votre pouvoir, de toute votre pensée et de toute votre force ». Il est intéressant de constater que la dernière phrase de son enseignement évoque à la fois la résurrection et le jugement dernier.

Il dit : « Je vais bientôt me reposer dans le paradis de Dieu, jusqu'à ce que mon esprit et mon corps se réunissent de nouveau, et que je sois amené triomphant dans les airs, pour vous rencontrer devant la barre agréable du grand Jéhovah, le Juge éternel des vivants et des morts. »

Je suis intrigué par le fait que Moroni ait utilisé le mot « agréable » pour caractériser le jugement dernier. D'autres prophètes du Livre de Mormon décrivent également le jugement comme un « jour glorieux », que nous devrions « [attendre] avec l'œil de la foi ». Cependant, quand nous pensons au jour du jugement, ce sont bien souvent d'autres descriptions prophétiques qui nous viennent à l'esprit : la « honte et une culpabilité affreuse », la « peur et [...] une crainte terribles », ainsi que « la misère sans fin ».

À mon sens, l'opposition nette de ces termes révèle que, grâce à la doctrine du Christ, Moroni et d'autres prophètes pouvaient envisager ce grand jour avec empressement et espérance, plutôt que dans la peur réservée à ceux qui ne s'y sont pas préparés spirituellement. Qu'avait compris Moroni que nous devons apprendre, vous et

Якщо ми застосовували віру в Ісуса Христа, уклали завіти з Богом, дотримувалися їх і покалися у наших гріхах — тоді місце суду буде приємним.

Книга Мормона закінчується надихаючим запрошенням Моронія — « прийдіть до Христа », « вдосконалюйтеся в Ньому », « відриньте від себе всю безбожність » і « люб[іть] Бога з усією вашою могутністю, розумом і силою ». Цікаво, що заключне речення його настанов стосується як Воскресіння, так і Останнього суду.

Він сказав: « Я скоро піду спочивати в раю Бога, доки мій дух і тіло з'єднаються знову, і мене буде пронесено переможно крізь повітря, щоб зустрітися з вами передприємним-місцем суду великого Єгови, Вічного Судді і живих, і мертвих ».

Мене зацікавило те, що для описання Останнього суду Мороній використав слово « приємний ». Інші пророки з Книги Мормона подібним чином описують Суд, як « славетний день » і такий, якого нам слід « чека[ти] з вірою в очак ». Однак, часто, коли ми чекаємо на День суду, нам на думку спадають інші пророчі описання, як-от: « сором і жахлива вина », « жах і страх » та « нескінченне нещастя ».

Я вважаю, що така різюча відмінність у висловах вказує на те, що учення Христа дало змогу Моронію та іншим пророкам очікувати на той величний день з відчуттям нетерпіння та обнадійливого очікування замість страху, про який вони застерігали духовно не підготовлених. Що ж Мороній знав такого, що

moi ?

Je prie pour recevoir l'aide du Saint-Esprit pendant que nous étudierons le plan de bonheur de miséricorde de notre Père céleste, le rôle expiatoire du Sauveur dans ce plan et la manière dont, « le jour du jugement, [nous serons responsables] de [nos] propres péchés».

Le plan du bonheur de notre Père céleste

Les objectifs primordiaux du plan du Père sont de fournir à ses enfants d'esprit la possibilité de recevoir un corps physique, d'apprendre à discerner « le bien du mal » dans la condition mortelle, de grandir spirituellement et de progresser éternellement.

Ce que les Doctrine et Alliances désignent comme « le libre arbitre moral » est un élément central du plan de Dieu visant à réaliser l'immortalité et la vie éternelle de ses fils et de ses filles. Les Écritures appellent aussi ce principe fondamental le libre arbitre et la liberté de choisir et d'agir.

Le terme « libre arbitre moral » est instructif. « Bon », « honnête » et « vertueux » sont synonymes du mot « moral ». Parmi les synonymes de l'expression « libre arbitre », on trouve « action », « activité » et « travail ». Par conséquent, on peut comprendre « le libre arbitre moral » comme étant la capacité, et le privilège, de choisir et d'agir par nous-mêmes de manière bonne, honnête, vertueuse et conforme à la vérité.

Les créations de Dieu comprennent à la fois des « choses qui se meuvent [et des] choses qui sont mues ». Le libre arbitre moral est le « pouvoir de l'action indépendante » conçu par Dieu, qui nous permet, en tant que ses enfants, d'être des agents qui agissent et non de simples objets qui sont mus.

La terre a été créée pour être un endroit où les enfants de notre Père céleste seraient mis à l'épreuve pour voir s'ils feraient « tout ce que le Seigneur, leur Dieu, leur commander[ait] ». L'un des buts principaux de la Création et de notre existence mortelle est de nous donner la possibilité d'agir et de devenir ce que le Seigneur nous invite à devenir.

Le Seigneur a dit à Hénoc :

« Regarde ceux-ci qui sont tes frères ; ils sont l'œuvre de mes mains ; je leur ai donné leur connaissance le jour où je les ai créés ; et dans

potрібно зрозуміти нам із вами?

Я молюся, щоб Святий Дух допоміг нам розглянути план щастя і милосердя Небесного Батька, спокутуючу роль Спасителя у Батьковому плані і те, як ми будемо “відповід[ати] за свої власні гріхи в день суду”.

Батьків план щастя

Найважливіші цілі Батькового плану щастя — це надати Його дітям можливість отримати фізичне тіло, навчитися відрізняти “добро від зла” під час земного життя, духовно зростати і вічно розвиватися.

Те, що в Ученні і Завітах названо моральним вибором, є центральним у плані Бога — здійснити безсмертя і вічне життя Його синів і дочок. Цей ключовий принцип також описано в Писаннях як свобода вибору, тобто свобода вибирати і діяти.

Термін “моральна свобода вибору” є повчальним. Синоніми слова “моральний” — це “хороший”, “чесний” і “чеснотний”. Серед значень слова “вибір” є “дія”, “діяти” і “працювати”. Отже “моральну свободу вибору” можна розуміти як спроможність і привілей робити вибір і діяти самостійно у способи, які є хорошими, чесними, чеснотними та узгодженими з істиною.

Бог створив як те, що “може діяти, так і те, що може бути під дією”. І моральна свобода вибору — це дана Богом “сила діяти незалежно”, яка дає нам, Божим дітям, можливість діяти самостійно, а не лише бути під дією.

Землю було створено як місце, де діти Небесного Батька могли пройти випробування і показати, чи будуть вони робити “все, що Господь Бог їхній накаже їм”. Головна мета Сотворіння і нашого земного існування полягає в тому, щоб надати нам можливість діяти і стати такими, якими Господь пропонує нам стати.

Господь дав Еноху настанови:

“Подивись на цих братів твоїх; вони є втіл Моїх власних рук, і Я дав їм їхнє знання того дня, коли Я створив їх; і в Саду Еден-

le jardin d'Éden, j'ai donné à l'homme son libre arbitre.

« Et j'ai dit à tes frères, et je leur ai aussi donné le commandement, de s'aimer les uns les autres et de me choisir, moi, leur Père. »

Les objectifs fondamentaux de l'exercice du libre arbitre sont de s'aimer les uns les autres et de choisir Dieu. Ces deux objectifs correspondent exactement aux deux grands commandements : aimer Dieu de tout notre cœur, de toute notre âme et de toute notre pensée, et aimer notre prochain comme nous-mêmes.

Réfléchissez au fait que nous recevons le commandement, pas seulement un conseil ou une exhortation, mais bien le commandement d'employer notre libre arbitre pour aimer notre prochain et choisir Dieu. Dans les Écritures, l'adjectif « moral » est plus qu'un simple adjectif qualificatif. Il indique peut-être aussi une directive divine sur la manière dont on doit exercer notre libre arbitre.

Un cantique bien connu s'intitule « Bien choisir », et ce, pour une bonne raison. Nous n'avons pas reçu la bénédiction du libre arbitre moral pour faire ce que nous voulons quand nous le voulons. Au contraire, selon le plan du Père, nous avons reçu le libre arbitre moral pour rechercher la vérité éternelle et agir conformément à cette vérité. Ayant « le pouvoir d'agir par [nous]-mêmes », nous devons œuvrer avec zèle à de bonnes causes, « faire beaucoup de choses de [notre] plein gré et produire beaucoup de justice ».

L'importance éternelle du libre arbitre moral est soulignée dans le récit scripturaire du conseil prémortel. Lucifer s'est rebellé contre le plan du Père pour ses enfants et a cherché à détruire le pouvoir de l'action indépendante. Il est significatif que l'insoumission du diable ait été dirigée directement sur le principe du libre arbitre moral.

Dieu a expliqué : « C'est pourquoi, parce que Satan se rebellait contre moi, qu'il cherchait à détruire le libre arbitre de l'homme, [...] je le fis précipiter. »

Le plan égoïste de l'adversaire consistait à priver les enfants de Dieu de la capacité d'« agir par eux-mêmes » dans la justice. Son intention était de réduire les enfants de notre Père céleste à de simples objets qui sont mus.

ському дав Я людині її свободу вибору;

І твоїм братам сказав Я, і також дав заповідь, щовони мають любити один одного, і щовони мають обрати Мене, їхнього Батька”.

Найважливішими цілями застосування свободи вибору є досягнення стану, коли ми любимо одне одного і вибираємо Бога. І ці дві цілі досконало узгоджуються з першою і другою Великими заповідями — любити Бога всім нашим серцем, душею і розумом, і любити нашого ближнього, як самих себе.

Подумайте, що нам наказали — не просто дали настанову чи порадили, але наказали — застосовувати свою свободу вибору, щоб любити одне одного і вибирати Бога. Дозвольте мені додати, що у Писаннях уточнювальне слово “моральна” — це не просто прикметник, але мабуть також і божественна настанова стосовно того, яким чином нам слід використовувати нашу свободу вибору.

Знайомий усім гімн “Вибирай істину” не випадково має таку назву. Нам було дано благословення моральної свободи вибору не для того, щоб ми робили, що заманеться і коли заманеться. Натомість, згідно з планом Батька, ми отримали моральну свободу вибору, аби прагнути знайти вічну істину і діяти відповідно до неї. Будучи “вільними в собі”, ми маємо завзято займатися добрими справами і “робити багато чого за своєю власною вільною волею, і вершити багато праведності”.

У поданій в Писаннях розповіді про доземну нараду наголошується на вічній важливості моральної свободи вибору. Люцифер повстав проти плану Батька для Його дітей і прагнув знищити силу здатності діяти незалежно. Важливо те, що повстання диавола було спрямоване саме проти принципу моральної свободи вибору.

Бог пояснив: “Отже, через те, що Сатана повстав проти Мене, і прагнув знищити свободу вибору людини... Я вчинив так, щоб його було скинуто вниз”.

Егоїстичний задум супротивника полягав у тому, аби позбавити дітей Бога здатності бути “вільними в собі” і діяти в праведності. Його намір полягав у тому, аби перетворити всіх дітей Небесного Батька на об’єкти, які могли бути лише під дією.

Agir et devenir

Dallin H. Oaks a souligné le fait que l'Évangile de Jésus-Christ nous invite à la fois à connaître quelque chose et à devenir quelqu'un par l'exercice juste de notre libre arbitre moral. Il a dit :

« De nombreux passages de la Bible et des Écritures modernes parlent d'un jugement final au cours duquel tous les hommes seront rétribués selon leurs actions ou selon les désirs de leur cœur. Mais d'autres Écritures sont plus précises et disent que nous serons jugés selon l'état que nous aurons atteint. [...] »

« Le prophète Néphi décrit le jugement dernier en termes de ce que nous sommes devenus: 'Et si leurs œuvres sont souillées, ils doivent nécessairement être souillés ; et s'ils sont souillés, il faut nécessairement qu'ils ne puissent pas demeurer dans le royaume de Dieu' [1 Néph 15:33; italiques ajoutées]. Moroni déclare : 'Celui qui est souillé restera souillé, et celui qui est juste restera juste' [Mormon 9:14; italiques ajoutées]. »

Le président Oaks ajoute : « De ces enseignements, nous déduisons que le jugement dernier ne sera pas une simple évaluation de la somme de nos actions bonnes et mauvaises, c'est-à-dire de tout ce que nous avons fait. Ce sera la constatation de l'effet final de nos actions et pensées, de ce que nous serons devenus. »

L'expiation du Sauveur

Nos œuvres et nos désirs seuls ne nous sauvent pas ; ils ne le peuvent pas. « Après tout ce que nous pouvons faire », nous ne sommes réconciliés avec Dieu que par la miséricorde et la grâce résultant du sacrifice expiatoire infini et éternel du Sauveur.

Alma a déclaré : « Alors jetez les regards autour de vous et commencez à croire au Fils de Dieu, à croire qu'il viendra racheter son peuple, et qu'il souffrira et mourra pour expier ses péchés, et qu'il se relèvera d'entre les morts, ce qui réalisera la résurrection, que tous les hommes se tiendront devant lui pour être jugés au dernier jour, jour du jugement, selon leurs œuvres. »

« Nous croyons que, grâce au sacrifice expiatoire du Christ, tout le genre humain peut être sauvé, en obéissant aux lois et aux ordonnances de l'Évangile. » Comme nous devons être reconnaissants que nos péchés et nos mauvaises actions ne se dresseront pas en témoignage con-

Діяти і ставати

Президент Даллін Х. Оукс наголосив, що євангелія Ісуса Христа запрошує нас ізнати-щось, і ставати кимось через праведне застосування моральної свободи вибору. Він сказав:

«У багатьох Біблійних і сучасних писаннях говориться про Останній суд, де всі люди отримають винагороду відповідно до своїх діянь, справ, чи прагнень їхніх сердець. Але інші писання говорять про це докладніше, посилаючись на те, що нас буде суджено за той стан, якого ми досягли.

Пророк Нефій описує Останній суд, виходячи з того, якими мистали: «І якщо їхні справи були брудною, то й вони напевно брудні; а якщо вони брудні, то напевно вони не зможуть жити в Царстві Божому» [1 Нефій 15:33; курсив додано]. Мороній проголошує: «Той, хто брудний, буде все ще брудним; а той, хто праведний, буде все ще праведним» [Мормон 9:14; курсив додано].»

Потім президент Оукс сказав: «З таких учень ми робимо висновок, що Останній суд — це не тільки визначення кількості всіх добрих і злих діянь, які ми зробили. Це визнання остаточного наслідку наших справ і думок, тобто того, якими мистали.»

Спасителева Спокута

Наші діяння і бажання самі по собі не рятують і не можуть врятувати нас. «Після всього, що ми можемо зробити», ми примиряємося з Богом лише завдяки милості і благодаті, доступним через Спасителеву нескінченну та вічну спокутну жертву.

Алма проголосив: «Почніть вірити в Сина Божого, що Він прийде викупити Свій народ, і що Він страждатиме і загине, щоб спокутувати їхні гріхи; і що Він встане знову з мертвих, чим принесе воскресіння, щоб усі люди стояли перед Ним, будучи судженими в останній день і в день суду, згідно з їхніми діяннями.»

«Ми віримо, що завдяки Спокуті Христа все людство може бути спасенним через послухність законам і обрядам євангелії». Як же ми маємо бути вдячні за те, що наші гріхи і злочестиві вчинки не будуть свідчити проти нас, якщо ми дійсно «народи[мося] знову»,

tre nous si nous sommes véritablement « [nés] de nouveau», que nous exerçons notre foi dans le Rédempteur, que nous nous repentons avec « sincérité de cœur» et « intention réelle», et que nous « persév[érons] jusqu'à la fin».

La crainte de Dieu

Nombre d'entre nous pensent peut-être que comparaître devant la barre du Juge éternel ressemble à une procédure devant un tribunal terrestre. Un juge présidera. Des preuves seront présentées. Un verdict sera rendu. Et nous serons probablement incertains et effrayés jusqu'à ce que le résultat final nous soit connu. Mais je crois que cette description est inexacte.

Il existe une crainte, que les Écritures appellent la « crainte de Dieu» ou « la crainte du Seigneur», qui diffère des peurs mortelles que nous éprouvons souvent, tout en leur étant apparentée. Contrairement à la crainte selon le monde qui suscite l'inquiétude et l'anxiété, la crainte de Dieu est source d'assurance, de confiance et de paix dans notre vie.

Cette crainte juste inclut un profond sentiment de révérence et d'admiration envers le Seigneur Jésus-Christ, l'obéissance à ses commandements, et l'attente impatiente du jugement dernier et de la justice qu'il rendra. La crainte de Dieu naît d'une compréhension correcte de la nature et de la mission divines du Rédempteur, d'une disposition à soumettre notre volonté à la sienne, et de la connaissance que chaque homme et chaque femme seront responsables de leurs propres désirs, pensées, paroles et actes mortels au jour du jugement.

Craindre le Seigneur, ce n'est pas appréhender avec réticence de nous retrouver en sa présence pour être jugés. C'est plutôt la perspective de finir par reconnaître à notre sujet les « choses telles qu'elles sont réellement » et « telles qu'elles seront réellement».

Quiconque a vécu, vit à présent ou vivra ici-bas comparaitra devant la barre de Dieu, pour être jugé par lui « selon ses œuvres, qu'elles soient bonnes ou qu'elles soient mauvaises».

Si nos désirs ont été tournés vers la justice et que nous avons fait de bonnes œuvres, c'est-à-dire si nous avons exercé notre foi en Jésus-Christ, contracté et respecté des alliances avec Dieu, et nous sommes repentis de nos péchés, alors la barre du jugement sera agréable.

матимемо віру у Викупителя, покаємося “від широго серця” та зі “справжнім бажанням” і “витерпи[мо] до кінця”.

Божий страх

Багато хто з нас очікує, що коли ми стоятимемо перед місцем суду Вічного Судді, то пройдемо процес, схожий на сучасний мирський суд. Суддя головуватиме. Буде представлено докази. І виголошено вирок. А ми, ймовірно, будемо невпевнені і налякані доки не почуємо остаточне рішення. Але я вважаю, що це не відповідає дійсності.

Відмінним, але пов'язаним із земними страхами, які ми часто відчуваємо, є страх, описаний в Писаннях як “побожність і страх” або “страх Господній”. На відміну від мирського страху, який викликає занепокоєння і сум'яття, страх Божий приносить у наше життя мир, запевнення і впевненість.

Праведний страх включає глибокі почуття благоговіння, поваги і трепету перед Господом Ісусом Христом, послух Його заповідям та очікування на Останній суд і справедливості Його вироків. Страх Божий витікає з праведного розуміння божественної природи і місії Викупителя, бажання підкорити нашу волю Його волі і знання, що кожен чоловік і кожна жінка будуть звітувати про свої власні земні бажання, думки, слова та дії у день суду.

Страх Господній це не якесь тривожне побоювання прийти в Його присутність на суд. Натомість це очікування на остаточне визнання того, ким ми стали, і всього зробленого нами “як вон[о] дійсно є” і “як вон[о] дійсно буд[е]”.

Кожна людина, яка будь-коли жила, яка живе зараз і ще буде жити на землі, “буде приведен[а], щоб стояти перед судом Бога, щоб Він судив ї[ї] за ї[ї] діяннями, чи вони добрі, чи вони злі”.

Якщо наші бажання були праведні і наші діла були хорошими — тобто, ми застосовували віру в Ісуса Христа, уклали завіти з Богом, дотримувалися їх і покалися у наших гріхах — тоді місце суду буде приємним. Як сказав Енош, ми будемо “стояти перед [Вику-

Comme l'a déclaré Énos, nous nous tiendrons devant le Rédempteur et nous verrons son visage avec plaisir. Et, au dernier jour, notre « récompense sera la justice ».

À l'inverse, si nos désirs se sont portés sur le mal et si nos œuvres ont été mauvaises, alors nous redouterons la barre du jugement. Nous aurons « la connaissance parfaite », « le souvenir vif » et « la conscience vive de [notre] culpabilité ». « Nous n'oserons pas lever les yeux vers notre Dieu, et nous serions heureux si nous pouvions commander aux rochers et aux montagnes de tomber sur nous pour nous cacher de sa présence. » Et, au dernier jour, notre « récompense sera le mal ».

En fin de compte, nous sommes nos propres juges. Personne n'aura besoin de nous indiquer où aller. Devant le Seigneur, nous admettrons ce que nous avons décidé de devenir au cours de notre vie mortelle et saurons par nous-mêmes quelle place nous méritons dans l'éternité.

Promesse et témoignage

Comprendre que le jugement dernier peut être agréable n'est pas une bénédiction réservée uniquement à Moroni.

Alma a décrit les bénédictions promises à tout disciple dévoué du Sauveur. Il a dit :

« La signification du mot restauration est de ramener le mal au mal, ou le charnel au charnel, ou le diabolique au diabolique — le bien à ce qui est bien, le droit à ce qui est droit, le juste à ce qui est juste, le miséricordieux à ce qui est miséricordieux. [...] »

« Agis avec justice, juge avec droiture et fais continuellement le bien ; et si tu fais toutes ces choses, alors tu recevras ta récompense ; oui, la miséricorde te sera rendue ; la justice te sera rendue, un jugement droit te sera rendu, et le bien te sera rendu en récompense. »

Je témoigne avec joie que Jésus-Christ est notre Sauveur vivant. La promesse d'Alma est réelle, et s'adresse à vous et à moi aujourd'hui, demain et à jamais. J'en témoigne au nom sacré du Seigneur Jésus-Christ. Amen.

пителем]; тоді [ми] побач[имо] Його обличчя з радістю". І в останній день ми будемо "нагороджен[і] праведністю".

З іншого боку, якщо наші бажання були спрямовані на зло, і наші справи були злі, тоді місце суду буде викликати у нас жах. У нас будуть "досконалі знання", "яскравий спомин" і "жив[е] відчуття [нашої] власної провини". "Ми не насмілимося глянути на нашого Бога; і ми були б готові радіти, якби змогли наказати скелям і горам упасти на нас, щоб сховати нас від Його присутності". І в останній день ми "матиме[мо нашу] винагороду зла".

Тоді зрештою ми є нашими власними суддями. Нікому не потрібно буде нам казати, куди нам іти. У присутності Господа ми визнаємо, ким саме ми вибрали стати у земному житті, і самі знатимемо, де нам слід бути у вічності.

Обіцяння і свідчення

Усвідомлення того, що Останній суд може бути приємним, є благословенням, досяжним не лише Моронієві.

Алма описав обіцяні благословення, доступні кожному відданому учню Спасителя. Він сказав:

"Слово відновлення означає привести знову зло до зла, або тілесне до тілесного, або диявольське до диявольського — добре до того, що є добрим; праведне до того, що є праведним; справедливе до того, що є справедливим; милостиве до того, що є милостивим.

... Чини справедливо, суди праведно й твори добро постійно; і якщо ти будеш робити все це, то отримаєш ти свою винагороду; так, ти будеш мати милість, відновлену для тебе знову; ти будеш мати справедливість, відновлену для тебе знову; ти будеш мати праведний суд, відновлений для тебе знову; і ти будеш мати добро як нагороду для тебе знову".

Я з радістю свідчу, що Ісус Христос — наш живий Спаситель. Обіцяння Алми істинне, і стосується і вас, і мене — сьогодні, завтра і протягом усієї вічності. Я про це свідчу у священне ім'я Господа Ісуса Христа, амінь.